

O. II. 25. (Graec. 28)

Ante Iam Mifmum Ino Remigius Fijf. In Iuffu, rignanfändigem
 Bextalog Bl. 158* jinn die fira vaxainigten beiden Teile des Bandes
 noch yatsamnt aufgefijet. In Ghiber's Wapzaisnis Fol. Nr. 18.
 Gynal Sz. 655^b. Uiber frifere Sapitzar yaban folyanda fentwaigne
 Anskrift: Teil I, Bl. I*: Hic Liber est D. Henricopetri quem
 ab eo Carolus Vtenhouius Commodato accepit. Teil II:
 Bl. I* non der Hand' des Rom. Fijf: „Huncc Codicem Anno
 circiter 1530 una cum aliis commentariis Graecis in Platonem
 accepit Henricus Petri Typographus celebris Basileensis, ab
 Arnaldo Paraxilo Arlenio, qui in contubernio vixit Don
 Diego Hurtadi a Mendoza Caroli V. Imperatoris ad Venetas
 legati. Marcus Stopperus in praefatione in Opera Platonis
 Graeca edita Basileae apud Henricum Petri Anno 1556
 in fol. Geonius in Biblioth. lit. H. fol. 315^b ubi dicit hunc
 Hermiaeii in Platonem extare apud praefationem Hur-tadium
 Venetis. Remigi Fesch | i. c. Bas. | A. S. | MDCXXXII.“

Juxta, hant, glanzend gyltittet. Wapzaisnis: Teil I:
 Paris, Briqnat 3083⁽²⁾ (Ferrara 1533); Teil II: SFC, nicht bei
 Briqnat; P¹C, nicht bei Briqnat; P²B, Briqnat 9616 (Udino 1565);
 Unter in Paris, mit dem drei vaxfara gefandern Zaisan zufammen-
 geforig (Briqnat 517, 518, 523) (Langvamo 1544, Vaxvona 1545,
 Reggio d'familie 1551). Im Ganzen gut vaxfulten, nur die
 vaxtan und letzten Bl. jedes Teils vaxyiltet, bapfmitzt sind
 die Zaisan viltarar furbvinda vaxyand. Inm letzten furband
 sind vaxvna und fentan je 2 vaxmitzbl. bryngfijet worden mit
 dem Laxnar Wapzan (vifufel Briqnat 1061, vaxv jnaxar) als
 Wapzaisnis. Vaxfjindana Geiden des vaxtan vaxtals (?), (1. Zailfa?)
 des H. F. : 1. Hand, gleichmädig im ganzen I. Teil; 2. Kleinere
 Hand im II. Teil, Bl. 1-83; 3. (mit der 1. identifia?) Hand im
 Teil II, Bl. 84-130. Juss der Bl. : Teil I, von vltar Hand
 gaxijelt, Bl. I, 1-173; Teil II, von vltar Hand (I), 1-29. (29'), 30-131.
 die Laxen find mitan vaxfs auf jedem vaxtan Bl mit vaxinj. Zailen vaxvaxvnt.
 36,8 x 25 cm. fchrijftzaingal im Teil I: 22, 8 x 13 cm, im Teil II:
 23 x 13 cm. Vaxgaxfulten. Teil I: 30, Teil II: 31 Zailen.

O. II. 25.

Zu Anfang der Hengstschlucht ja eine Zierlinie aus Flechtwerk in falltrapezförmiger bzw. fallbreitendlicher Richtung; Kapital überstreifen in derselben Form und zu Beginn der Kapitalrotte Initialen. Grund: mit fallbreitendem Korbblatt überzogener Füllmantel; Initialverzierung in Gold über ein äußeres Verzollniss und ein inneres einfaches Netzwerk, dessen Streif keine Rotation mehr hat. Letztes Streifen einfach durch Linien mit einander verbunden sind. Zwei aus einem Verbindungsstab gebildete Pfeile sind bis auf geringe Kapte verzerrt.

Vgl. Henri Omont, *Lat. d. mss. grecs de la bibl. de Vienne*.
 Liège, 1886, M. N. 15. ^(angänzlich verändert) L. Van der Voort et G. Valafinge, *Lat. d. codic. syriac. Graecor. Germanica...* (Vierteljahrsschrift 13),
 Leipzig, 1913, P. 196, cod. 255.
 Über Mandoza und Anklam vgl. *Journal de Geneve*, *Essai sur les origines de fonds grec de l'Écriture*. (Paris Lett.). Paris 1880, P. 181-185.

I. Acta octavae synodi Constantinopolitanae
contra Photium et Photii Durgatio, praemissa
vita Ignatii.

Holantat der Vital von einer Hand des 16. Jh. auf Bl. I^r.
 Es ist von Joh. Riv. Förs auf dem zweiten Norstblatt.
 Bl. 1^r: τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ φωτίου συνόδου: καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ. |

[1.] [Nicetas David Parhlogo, Sancti Ignatii archiepiscopi Constantinopolitani vita sive certamen].

Anf.: βίος ἦτοί ἀνδρῶν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως συγγραφεὶς παρὰ νεκρῶν δούλου ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ καὶ δανείδ τοῦ παρλάγοις.
 Πάντων μὲν τῶν ἀγίων τοὺς βίους ἀναταττέσθαι καὶ διηγέσθαι, | ...

O. II. 25.

ℓ. 33^r Ψλ.: ἀνάχω πατεί. καὶ τῶ συνανάχω καὶ ζω-
ποιῶ αὐτοῦ πατεί. | Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας |
τῶν αἰώνων. Ἀμήν:

τέλος τῆς πρώτης ὁμιλίας. Παμ. ἀπὸ ℓ. λαπκ.

Γροθ. in Migne, Patrolog. græc. 105, 488-514. Παιήτικα Αὐτῶν.

in Biblioth. Jurgioth. græca. τ. 2. δὲκ. 1909 (Biblioth. Jurgioth.
8) (τ. 115), π. 817.

[2.] [Michael Syrcellus, Incomium Sancti Ignatii]

ℓ. 34^r Ομφ.: ἀπὸ τοῦ ἔγκωμιου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνατίου.
τὸν γε|γονότα πατριάρχη κωνσταντινου πόλεως,
συντενεύ-|τος παρὰ μεγαλῆ μοναχοῦ, πρεσβυτέρου
καὶ συ|κέλλου:

Ὁ Νέος αὐτός καὶ μέγας θεοφόρος ἰγνάτιος, εὐγενῆς
ἐξ εὐγενῶν. | ...

ℓ. 35^r Ψλ.: ἀλλ' ἐπόπτενε καὶ σῶτήρει ἡμᾶς:

Γροθ. in Migne, Concil. concilio. mona collectio 16, 292-93.

Παιήτικα Αὐτῶν. in Biblioth. Jurgioth. græca π. 818.

[3.] [Theognostus monachus, Libellus ad Nicolaum I.
parat in causa Sancti Ignatii].

ℓ. 35^r: λιβέλλος περιέχων πάντα τὰ κατὰ τὸν μέγαν ἰγνάτιον· |
πεμφθεὶς πρὸς νεκόλαον πῶπαν ἑώμης· πρὸσωπο-
ποιη-|θεὶς ὑπὸ θεογνόστου μοναχοῦ. καὶ ἀρχιμανδρίτου.
τῆς πρεσβυτέρου ἑώμης. καὶ ἐξάρχου κωνσταντινου-
πόλεως, εἰς ὄνομα ἰγνατίου τοῦ πατριάρχου:

Ἰγνάτιος ὁ τυραννηθεὶς. καὶ πολλοῖς πειρασμοῖς
πρὸσωμιλη-| [ℓ. 35^v] κός. ...

Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ ...

ℓ. 37^v Ψλ.: καὶ εἰς τὴν ἡμῶν τῶν ἀδικηθέντων | τοσαῦτα
ἐκδίκησιν διαναστήσει. |

Γροθ. in Migne, Concil. coll. 16, 296-301. Migne, Patro-
log. 105, 856-861.

[4.] [Nicolaus I papa, Epistolae].

℣. 38^r: Ἐκ τῶν πραικτικῶν τῆς συνόδου τοῦ ἁγιοτάτου πάπα |
 ἑώμης, νικολάου ἐπιστολή:-
 Νικόλαος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς καὶ ἀπο-
 στολικῆς τῶν ἑώμαιων ἐκκλησίας πᾶσι τοῖς τῆς ἀλη-
 θοῦς θεησκαιίας λειτουργοῖς...

Τνωστὸν προφέρομεν τῇ ὑμετέῃ ἀγάπῃ ...

℣. 39^r *℣℣. In 1. Inifb*: καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίγνωσις τῶν
 ἀρμενίων δηλονοτε:

[Nicolaus I papa, Ad Sanctum Ignatium epistola].

℣. 39^r: Νικόλαος ἐπίσκοπος δούλος τῶν τοῦ θεοῦ δούλων
 τῷ ἁγίῳ ἰσάτω ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, ἰγνατίῳ
 πατριάρχει κωνσταντινουπόλεως:

Ἐράσαι οὐχ' οἷόν τε ἀδελρέ τιμιώτατε δπόοις ὄδυε-
 μοῖς καὶ ἀνα-|ροῖς ...

℣. 39^v *℣℣.*: ὅπως γνῶς τὴν ἡμετέραν ὑπέρ ὑμῶν διαθεσιν. -||

℣. 40^r: Ἐπιστολὴ ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ πάπα πρὸς τοὺς συγκλη-
 τικοὺς | κωνσταντινουπόλεως. ὡς ἂν μὴ σηνενδοκῆσῃσι
 τῇ καθαιρέσει | ἰγνατίου· ἀλλὰ τὸν φώλιον σπουδάσῃσι
 διαχρήναι. καὶ ἄλλη ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατὰ ἀνα-
 τολὴν ἀγιωτάτους πατριάρχας καὶ μάλιστα πρὸς τὸν
 ἐπισκοπὸν δηλοῦσα ὅσα συνοδικῶς ἐπραξεν | σ' αὐτὸς
 πάπας πρὸς τῆς καθαιρέσεως ἰγνατίου καὶ τῆς ἀποβολῆς
 φατίου καὶ παραινοῦσαι τῆς αὐτῆς γνώμης εἶναι καὶ αὐτοῖς.

[*In 1. Inifb Inifb Inifb Inifb Inifb Inifb Inifb*].

[5.] Ἐπιστολὴ ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου | κύριον πρὸς
 ἰγνατίον τὸν κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν ἐπάνοδον
 αὐτοῦ. [Epistola Epiphani archiepiscopi Cyprici ad Ignatium
 patriarcham Constantinopolitaneum, post ipsius reditum].

Τολμῶν ὁ ἀνάξιος καὶ πανευτελής τοῦ πανιέου καὶ
 ἰσαγγέλου | δεσπότην μου δούλος, γαρω· ἤφαντο μὲν ...

℣. 40^v *℣℣.*: καὶ τοὺς ταύτην μὴ δεχομένους ἀποβαλλόμενα;

[6.] Ἐκ τῶν πραικτικῶν τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ὁγδοῆς
 συνόδου ὧν τὸ προοίμιον τοῦτο: [Ex actis sacrae

synodi octavae, quoru[m] hoc est prooemium].

Ὁ θεαρχικώτατος λόγος χριστός καὶ πάντων ἡμῶν σωτήρ
τὲ καὶ κύριος καὶ πάντα εἰδώς ...

ℓ. 41^r: πρῶξις πρώτη: [= Actio prima.]

Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου...

In Nomine Domini Filii Dei Domini Constantini Imperatoris

ℓ. 95^v: Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τὴν θεαρχεῖον Ἰωάννου τοῦ καὶ σκυ-
λεττην ἐπιλεγόμενον παρὰ τοῦ αὐτοῦ φωτίου καὶ
ἐπιτομῆν:-

Ἰγνάτιος ὁ νικηφόρος μὲν τοῦ βασιλέως νηγατιδουῶς ...

ℓ. 96^v ℓ. 96^v ℓ. 96^v: ἐπεὶ δ' ἠρό-
νισεν ὁ λέων ἐν τῇ ἐβραϊκῇ, ἡ μόλις
οὗτος ἐκβάλλεται:

Die im Jahr des k. 4. im 5. ^{im 6.} anfang des 6. Jahrhunderts
in der Stadt Konstantinopel gehalten bei Maximian, Concilio.
collatio 16, 301 - 460.

[7.] Pseudosynodus Photiana].

ℓ. 97^r: πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου συγκροτηθείσης
ἐν κωνσταντινουπόλει [.] ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ
οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐπὶ ἐνώσει τῆς τοῦ θεοῦ
ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

[= Acta sanctae synodi [anno 879] Constantinopoli
congregatae sub Photio sanctissimo et oecumenico
patriarcha, pro unione sanctae dei et apostolicae
ecclesiae].

Προκαθεδρῆντος φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκο-
μενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ εὐαγγέλιῳ μεγάλωσκεκρέτω
καὶ συγκαθεδρῆντος αὐτῶ ἡλια ...

ℓ. 155^r beginnt die actio vi: πρῶξις ζ' μηνὶ μαρτίῳ ἱγ.
ἔν ἡ' ἡμέρᾳ κυριακῇ:

Προκαθεδρῆντος φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου...

En demselben J. nach dem ℓ. 155^v - 156^v Ende im 8. J. d. J. d. J.
die in demselben J. die actio vi. beginnt im 8. J. d. J.

ℓ. 157^v beginnt die actio vii: καὶ ταῦτα εἰπόντες ἐπευφήμισαν
πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.

Ζηρογανκώθηκα bei Miquin Jact. Gr. 102, Sj. 265 und 346. Sj. Jact
 διαρκ Λυδίας Sj. nicht vorhanden.

II. Hermias Alexandrinus, In Platonis Phaedrum
Scholia, Graece.

Vgl. die Ovidy. von Paul Louisant in Biblioth. de l'Écol.
 des Hautes Études. Études de philol. Paris. 133, 2. Février 1901.
 bei auf S. XV, wo die Platonische-Bezeichnung διαρκ Λυδίας
 Sj. in D. II. 25 zu verzeichnen ist.

Bl. I^r Titel von der Hand Färb: HERMIEI PHILOSOPHI | com-
 mentaria | In dialogum Platonis qui inscribitur
 Φαίδρος.

Über die übrigen Notizen Färb's auf dieser Seite siehe oben.

Bl. I^o linn.

Bl. 1^r: Ερμείου φιλοσόφου τῶν εἰς τὸν πλάτωνος Φαῖδρον
 σχολίων | τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον: | [Προσίμιον]
 Σωκράτους ἐπ' εὐεχεσία τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους...

Bl. 6^r: Ἐνευθεν ἢ τοῦ πλατωνικοῦ ῥητοῦ ἐξήγησις: - |
 πλάτωνος Φαῖδρος ἢ περὶ καλοῦ: - |
 Ὅτι τοῦ παντοδαποῦ καλοῦ ὁ σκοπός. ...

Bl. 36^r fidei dno 1. Färb: εἰς ὃ ανα- | πέμπει | ὁ νῦν σωκράτους |
 λόγος. | τέλος τοῦ ᾱ λόγου |.

Bl. 36° - 39° linn.

Bl. 40^r: Ερμείου φιλοσόφου τῶν εἰς τὸν πλάτωνος Φαῖδρον σχο-
 λίων, τῶν εἰς τρία τὸ δεύτερον: |

Ὅκ ἔστ' ἔτυμος λόγος. ἠέξατο μὲν ἀπὸ τῆς ἀντὴς ἀρχῆς...

Bl. 52^r nicht mit καὶ ὁ ἔμφρων ἀνή. πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χερόμιον καὶ ||
 dann folgt, wie in anderen Sj. eine Note die den galatischen
 Vita 52° angedeutete Lücke. Vgl. Louisant S. XI und 108.

Bl. 53^r nicht font mit διότι. οὐ γὰρ ὡς ἄλλό τι κατηγορεῖται...

Bl. 83^r fidei dno 2. Färb: τοῦτο οὖν ἔστι τὸ τέλος | τῆς θεωρίας
 ἐκείνης καὶ τελετῆς | ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ θεία |

Ο.Π. 25.

κατακωχίη.

Κατ' αριθμ. 83^α καὶ 83^β λακ.

84^α: Ἐρωμιῶν φιλοσόφου τῶν εἰς τὸν πλάτωνος Φαῖδρον |
σχολίων τῶν εἰς τρία τὸ τρίτον:~

Ἔστι δὴ οὖν δεῦρον ὁ πᾶς ἤκων λόγος:~ Ἡ ἀκολουθία
τῶν λεγόμενων ἀπὸ τῆς διαφύσεως ...

84^β: ~~ἔτι~~ 3. ~~ἔτι~~: τὰ γὰρ αὐτὰ εὐχόμενα καὶ τοῖς φίλοις,
ἄπειρ' ἂν εἴεν-τοῖς εὐξαίμενα:~

84^γ καὶ 131 λακ.

Das Fragm. von einem unvollständigen 16. J. mit folgenden
Zeilen des Textes. Die Handschrift des Bruchstücks
hat das folgende Wortlaut.

Basel 1. Sept. 1938.

Gustav Biny